

Izhaja vsak četrtek
in velja s poštino
vred in v Mariboru s
pošiljanjem na dom
za celo leto K 5.—
za pol leta „ 2.60
za četrt leta „ 1.30

Naročnina se pošilja
upravnemu tiskarni
sv. Cirila, koroške
ulice hšt. 5. List se
pošilja do odgovoda.

Deležniki katol. tis-
kovnega društva do-
bivajo list brez po-
sebne naročnine.

SLOVENSKI GOSPODAR.

List ljudstvu v pouk in zabavo.

Štev. 8.

V Mariboru, dne 24. februarija 1898.

Tečaj XXXII.

Cesarjeva petdesetletnica in Slo- venci.

Naš presveti cesar Franc Jožef I. slavijo letos 50letnico svojega vladanja. Vsi narodi avstrijski se jim hočejo o tej priliki pokloniti in svoje želje izraziti, tudi mi vedno zvesti Slovenci ne smemo zaostati. Ali naši zastopniki v deželnem zboru štajarskem, koroškem, goriškem, tržaškem in isterskem se žal, ne jemljejo v poštev, zato mora v imenu vseh Slovencev govoriti kranjski deželní zbor, in njegov poročevalec, g. dr. Zitnik, je že sestavil načrt adrese ali udanostnega pisma, katero tudi mi štajarski Slovenci s polnim srcem podpišemo. Naj se ta načrt v vseh točkah vsprijeme! Glasi se tako-le:

Pet desetletij letos mineva, odkar Vaše veličanstvo z močno roko, veliko požrtvovanostjo, plemenitim samozatajevanjem, moralnim pogumom in očetovsko ljubeznijo v resnih in nevarnih časih skrbno čuva in modro vlada veliko državo različnih narodov. Ta izredni dogodek, ki se sedaj v teku zadnjih štirih sto let prvič ponavlja v zgodovini preslavne Habsburške vladarske hiše, prešinja z velikim veseljem vse narode širne države. Vse kronovine, vsi narodi tekmujejo, da svojemu vladarju, svojemu skupnemu dobrotljivemu očetu, v dobrodelnih napravah in iskrenih besedah tem povodom izrazijo čustva hvaležnosti, neomahljive udanosti in neomejene ljubezni.

Pri tem rodoljubnem in lojalnem tekmovanju pa kranjska dežela ne zaostaja za dru-

gimi deželami in kraljestvi. Šeststoletna zgodovina spričuje, da kranjsko prebivalstvo ni nikdar prelomilo prisegje preslavni Habsburški vladarski hiši in se nikdar ni majala njegova zvestoba. Kot junaki so kranjski sinovi na neštetih bojiščih prelivali svojo kri za vladarja in dom. To neomahljivo zvestobo in udanost Vašemu veličanstvu in presvetli cesarski rodovini ob tej izredni priliki slovesno ponavlja in prisega verno udani kranjski deželní zbor kot zakoniti zastopnik vojvodine kranjske v imenu vsega prebivalstva ter se preudano zahvaljuje neizmerni milosti in blagonaklonjenosti Vašega veličanstva za brezštevilne dobrote, s katerimi je cesarska velikodušnost lajšala bedo in zdravila rane naše drage domovine ter vedno ožje spajala vez ljubezni med vladarjem in ljudstvom.

V zadnjih petdesetih letih se je v Avstriji v velikanski meri razvilo politično, gospodarsko in socijalno življenje, za kar se moramo v prvi vrsti zahvaliti neutrudni skrbi Vašega veličanstva za duševni in gmotni blagor vseh državljanov. Vašega veličanstva najplemenitejša težnja in vzvišena želja je bila vedno, da se po času primernih napravah in potrebnih preosnovah skupna država prenavlja in pomlača, da se na podlagi prave prostosti, na podlagi popolne jednakopravnosti vseh narodov v državi in jednakosti vseh državljanov pred zakonom ter sodelovanjem ljudskih zastopnikov pri zakonodajstvu povzdigne domovina do svetovne slave in moči ter postane nerazrušna stavba v viharjih časa in prostorna hiša za vse rodove različnih narodov, ki so že stoletja združeni

pod žezлом preslavnih očetov Vašega veličanstva.

Pomneč ta vzvišena načela, katera je Vaše veličanstvo modro in velikodušno ustvarilo kot podlago normalnemu razvoju ustavnega življenja v državi, od srca obžalujemo, da so v zadnjem času do vrhunca vsplameli narodni boji; odločno obsojam o zadnje nečuvane prizore v poslanski zbornici, ki so preprečili redno delovanje državnega zбора, škodili ugledu države ter posredno pospeševali namere razdirajočih življiev.

Iskreno želimo, da vsi krogi čujejo in poslušajo Vašega veličanstva očetovski klic: »Vīribus unitis!«; da se poležejo viharji, doseže pravična sprava med narodi na podlagi popolne jednakopravnosti in avtonomije narodov. Želimo, da se prej ko mogoče zopet prične redno delovanje državnega zboru, nagoda z Ogersko sklene ustavnim potom, kakor ustreza upravičenim zahtevam in potrebam naše državne polovice in skupne države, in da ljudski zastopniki v državnem zboru v soglasju z nameni Vašega veličanstva stvarno in brez izgube časa uspešno rešujejo velevažne naloge in mnoga pereča vprašanja ter pospešujejo razvoj javnega življenja v verskem, kulturnem, socijalnem in gospodarskem oziru na krščanski podlagi. —

(Konec prih.)

Listek.

Od doma.

(Piše posestnik J. K. Primurski.)

I. Ostani mi vse zdravo v srečni moji vasici, v divnem prostoru, katerega obdaja čarobni šum reke Mure! Take želje so mi govorile iz srca, ko sem se dne 10. avgusta odslovil od dragega mi kmečkega doma in svojih sovaščanov in ko sem pri vaški kapelici krenil na severno stran. Za nekaj dñij sem slovo vzel od okolice, kjer priroda seje svoje zaklade pridnim prebivalcem po lepih, ravnih prostorih muropoljskih.

Že dolgo vrsto let nisem našel časa, da bi pogledal po svetu, kakor se je to godilo nekdaj, ko sem bil še mlad. Zakovan v svoje kmečke trdne verige, te me že blizu dvajset let niso puščale od doma. No, priložnost se je ponudila sedaj, da bi potoval tje, kjer si je naša ljuba mati Marija izbrala svoje torišče, da se jej laglje za razne milosti priporočamo, in tudi ob enem potožimo svoje križe in težave, osobito kmečke. Odločil sem se torej potovati na »božjo pot« — v Marjino Celje.

Za potovanje je treba si marsikaj prediti vsakdo po svojem, da si ve pomagati.

Med ostalim sem si oskrbel potreben zemljovid, kupil sem seveda tudi vozni listek. Bil je krasen dan in železnični vozovi so od prijaznega Ljutomera držali črez gladko Mursko polje. Potovalec si želi pač lepih dñij. Meni je bila sreča mila, da mi ves čas ni bilo treba dežnika odpreti, razun proti postaji Kernhof na Avstrijskem; tam pa ni bil dež, ampak pršila je planinska gosta megla.

Železnu konju sem se izročil pri postaji »Križovci«. Ne daleč od iste sta doma znana pisatelja, p. n. gospoda: dr. Križanič, kanonik v Mariboru, in dr. Križan, profesor v Varaždinu. V vlak nas je vstopilo 17 romarjev. Mimo postaje Bučečovci smo se pripeljali do kraja Hrastje-Mota, kjer so luč belega dneva bili zagledali prevzvišeni gospod dr. Missia, knezonadškof goriški. Če si se vozil se sedemnajst minut, čul si sprevodnika, da je zaklical: »Bad Radein«. Na prejšnjih štirih postajah je zraven nemškega napisa tudi beseda slovenska. Peta postaja ne pozna več imena slovenskega, čeravno se nahaja na čisto slovenski zemlji, pri vasi, od nekdaj »Rádenci« imenovanej. Tukaj se začne vrsta studencov za vodo slatino, vrsta vrelcev, kakoršnih se po dolinach ob potoku Ščavnica nahaja mnogo. V Radencih je tekla zibelka prerano umrlemu mlademu pisatelju slovenskem in učitelju Josipu Freuensfeld-u.

Nadalje odtod je na slovenskih tleh šesta in zadnja postaja: Gornja Radgona. Tu se se bije boj zavoljo narodnosti med Nemcem in Slovencem. Toda o svojem času so pri Radgoni Slovenci z mečem v roki premagali Turke, z umna svetlim mečem bodo v naših časih premagali še tamošnje »Nemce«. Naj se samo kmetom malo bolj zjasni!

II. Pri Radgoni nas je vlak prepeljal čez reko Muro. In tukaj smo dali slovo zemlji slovenski. Koder smo se vozili dalje po Štajarskem, nas sedaj samo imena spominjajo še na to, da so nekdaj prebivali Slovenci po celej deželi, torej tudi okoli Marijinega »Sela«, kamor nas je sedaj vodila pot. Kraj »Gosendorf« na pr. pove, da je tukaj svojedobno bil še slovenski »Gozd«, a danes je vse nemško. Ta postaja železniška je sred lepega polja, o kakšnem »gozdu« pa tam ni sluha ne duha. Po tej nemški ravnici smo se vozili, kakor »vozni red« priča, eno uro in 40 minut.

Dospeli smo v Spielfeld. Kar se nas je romarjev bilo tukaj zbralo, spravili so nas v tri vozove. V istih smo čakali prihod posebnega vlaka, ki je božjepotnike Marijacelske začel vsprejemati po postajah ob bregovih svetlojasne Savinje. Ko je »posebnež« prisopiral, so naše tri vozove kar prikopalci k romarskemu vlaku. Držal je z nami na

Pisma s Kranjskega.

III.

Da je kranjska liberalna «narodna» stranka bila zvezana z Nemci, to se je pokazalo zopet v deželnem zboru dne 1. februarja. Poslanec dr. Žitnik je v imenu finančnega odseka predlagal, naj se svota 2700 gld., katero zahteva deželni šolski svet za neobligatni nemški pouk v slovenskih šolah, ne izplača. Stvar je namreč ta-le: Leta 1880., ko so imeli še Nemci večino v kranjskem deželnem zboru, sklenil je ta zbor, da se uvede nemščina kot obligaten predmet v vse ljudske šole. Deželni šolski svet je temu v toliko ustregel, da je leta 1881. uvedel pouk nemškega jezika kot neobligatni predmet na dvo- in trirazrednicah z dostavkom, če se za ta pouk oglasi vsaj 10 učencev. Temu pouku so bile na teden odkazane po štiri učne ure. Zaradi tega je tedanji deželni zbor postavil v proračun norm. šol. zaklada 500 gld., tri leta pozneje pa 600 gld. Iz te svote je dež. šolski svet izplačeval nagrade onim učiteljem, ki so poučevali nemščino kot neobligatni predmet, čeprav so slovenski poslanci odločno ugovarjali. Leta 1890. pa slovenska večina v deželnem zboru te nagrade ni več dovolila. Ukljub temu pa so nekateri učitelji še nadalje poučevali nemščino kot obligatni predmet do leta 1896. Za te učitelje zahteva torej dež. šolski svet svoto 2700 gld.

Katoliško-narodni poslanci so to zahtevo odklonili, ker dotični pouk je bil brez uspeha, in ker je dež. zbor že pred leti izjavil, da ga ni več volja denar v ta namen trošiti. Sprejet pa je bil predlog liberalnega poslanca Višnikarja, da se dovoli svota 1060 gld. 20 kr. za šolsko leto 1890/91, kakor zahteva dež. šolski svet. Za ta predlog so glasovali Nemci in — sedem članov «narodne» stranke.

Dne 4. februarja je ljubljanski župan poslanec Hribar stavljal predlog, naj vlada skrbi, da se slovenskim dijakom na vseučiliščih na Dunaju, v Gradeu in drugod ne bodo kratile pravice. Sprožil je tudi misel, naj se ustanovi slovensko vseučilišče v Ljubljani. Baron Schwiegel, grof Barbo in dr. Schaffer pa so zagovarjali naduto nemško dijaštvo. Zelo ostro je odgovarjal na to poslanec Kalan, očitajoč, da se je celo Schwiegel, sin slovenskega naroda, udeleževal obstrukcije.

Dočim je bilo v preteklih dnevi na Dunaju, v Gradeu, v Pragi in drugod mnogo narodnostnih bojev, zlasti med dijaštvo, bila je Ljubljana mirna. A tako ni moglo ostati. Pretekel teneden so začeli nemški vseučiliščniki v Ljubljani izzivati. Prišlo je že do par prask. Napovedan je bil že «bumel», ka-

prej proti Gradeu. Vozov bilo je 28. Mene kot kmeta zanimalo je polje, ki je bilo dobro obdelano in rodovitno. Kolikor bliže je mestu, toliko večja je bila spremembra. V obližju Grada videlo se je dosti zelja. Saj pa mesto ne potrebuje ravno malo živeža. V istem so dne 31. decembra 1890 našteli 112.069 prebivalcev. Vsako leto priraste število za dve do 3 tisoč oseb, tako bi torej lani Gradec imel 125 do 130 tisoč stanovnikov. Leta 1869. je v mestu prebivalo še samo 81 tisoč ljudij.

Okoličani graški torej zelenjad lahko spravijo v denar. Tako tudi druga živila, posebno še mleko, zavoljo tega je pa po polju videti izredno mnogo pese in druge krme, ki jo pokladojajo kravam, ker dojnica daja dobre obresti, ako se mleko razpeča še v stanju prvotnem, svežem, t. j. kot mleko. Skoz maslo in sir je živinorejec že na škodi. To pač lahko vsaka naša gospodinja zna iz lastne skušnje. One namreč imajo v Ljutomeru vsako nedeljo in vsaki četrtek »ženski sejem«, to seveda ne zavoljo tega, da bi tam ljudje »ženske« kupovali ali prodajali, ampak »sejem« se tako imenuje zavoljo tega, ker tam vrle naše gospodinje, torej ženske prodajajo reči, katere imajo one na skrbi, t. j. mleko, sir, potem zabelo, goske, race, kokoši, zelenjad, itd. Na trg pa tudi od drugod prihajajo zopet navadno ženske, ki tukaj blago

terega so hoteli ljubljanski nemški dijaki z dunajskimi in graškimi tovariši v Ljubljani prirediti. A na izrečeno željo deželnega predsednika so to nevarno igro vendar le opustili. Vendar pa prepirivo ni še konec. Zadnjo nedeljo so se ponavljali hrupni nastopi v »Zvezdi« pred kazino. Tega Slovenci pač ne moremo in ne smemo trpeti, da bi razposajeni nemški, prav za prav nemškutarski burši na naši zemlji svoje burke uganjali!

Danes pa Vam moram dve prav veseli novici poročati in sicer: Sprava med obema slovenskima kluboma deželnih poslancev se je dne 21. februarja doseglj. Poslanci ostanejo v svojih dosedanjih klubih. Vzajemno delovanje, katero naj velja za vse deželnozborske stvari, pa bode vodil skupni odbor, v katerega vsak klub imenuje po štiri člane. Kar je sklenila večina tega odbora, vezalo bode vse člane obeh klubov. O čemer se odbor ne zjedini, pride v skupno posvetovanje vseh slovenskih poslancev. Resolucije zadnjega vseslovenskega shoda so naloge bodočega vzajemnega delovanja. Oba kluba sta zavezana delovati na to, da se ublaže in polagoma odpravijo nasprotja v kranjskih slovenskih strankah sploh ter tako doseže občna trajna sloga.

Novica, da je ljubljanskim škofom imenovan mil. g. dr. Anton Jeglič, zbudila je tudi po vsej deželi veliko veselje. Prvz. knezonadškof dr. Jakob Missia dobé v njem vrednega naslednika, ki bo v njih apostolskem duhu vladal lepo ljubljansko škofijo. Dr. Anton Jeglič je bil rojen v Begunjah na Gorenjskem dne 29. maja 1850., v mašnika posvečen 27. julija 1873. Potem je bil tri leta na Dunaju, kjer je dobil doktorat sv. pisma. Nato je nekaj mesecev potoval po Nemškem in v Italiji. Vrnivši se v domovino, je bil par let kaznilnični kurat v svojem rojstnem kraju. Odtod je prišel 1879. v Ljubljano kot podvodja v semenišče. Leta 1882. je bil imenovan stolnim kanonikom v Serajevem; pozneje je postal generalni vikarij tamošnjega nadškofa, lansko leto pa pomožni škof. Škof Jeglič je tako duhovit, nadarjen in delaven mož, pobožen in ponižen duhovnik ter slovenski in hrvaski pisatelj. Srečna ljubljanska škofija, ki dobi takega višjega pastirja!

Deželni zbor štajarski.

Za poldnevni šolski pouk so po poslancu g. J. Žičkarju zopet prosile občine Veternik v kozjanskem okraju, Sromle v brežiskem okraju, in veliko število staršev iz Št. Florijana v Doliču. V seji dne 16. februarja je ternal nemški narodnjak Rokitansky, kakšna krivica

kupujejo, prekuvovalke ga prodajajo največ v Varaždinu.

Naj bi se mlekarstvo v našej deželi povzdignilo, v ta namen se je imenoval poseben potovalni učitelj za živinorejstvo in mlekarstvo. To službo je nastopil dne 1. septembra našim kmetom že znani gospod Martin Jelovšek. On prebiva pri kmetijski šoli v Grottenhofu blizu Grada. Za delokrog mu je odločen srednji in slovenski del naše dežele, t. j. področje okrajnih glavarstev: Brežice, Celje, Slovenj Gradec, Maribor, Ptuj, Ljutomer, Lipnica, Radgona, Weiz, Voitsberg, Hartberg, okolica Grada, Feldbach, Lonč. Imenovanec na svojem potovanju razлага v gospodarstvu v obči in posebič o živinorejstvu in mlekarstvu. Občine in društva, ki učitelja želijo, morajo se oglasiti pri deželnem odboru v Gradeu. Gospod bode tudi brez take oglasbe, kolikor mu bo čas dopuščal, po posameznih krajih sam gospodarje vabil k pouku. Torej: Živinorejci in gospodinje! Oglasajte se pri občinskem uradu, da Vam piše po učitelja za živinorejstvo in mlekarstvo.

Smešnica. Tine: «Zakaj pa imajo tovarne (fabrike) tako visoke dimnike?» — Tone: «Zato, da ne more voda v nje, kadar je povodenje.»

se godi nemškim študentom v Pragi, da ne smejo svojih nemških trakov in kapic nositi in zahteva od deželnega zbora pomoči. C. kr. namestnik se je upiral očitanju, kakor da bi vlada zatirala nemštvu. To itak vemo.

Obširni razgovor se je vnel o Stallnerjevem predlogu, naj se postava zastran volitev v okrajne zastope spremeni tako, da bo ne samo veliko zemljisko posestvo, temveč tudi veliki hišni razredni davek merodajen, kdo ima pravico voliti v velikem posestvu. Vsled tega postavnega predloga bodo, ako se od cesarja potrdi, okrajni zastopi v Celju in na Ptiju prišli zopet v nemške roke. Ni se torej čuditi, da je kar pet slovenskih deželnih poslancev ta dan poseglo v razgovor in so razkrivali krivice, ki se godijo že po zdajšnji okrajnozastopni postavi kmečkemu stanu ter slovenskim prebivalcem in se bodo godile še večje krivice v prihodnje, če se sprejme ta predlog.

Govorili so proti tej postavi: gg. dr. Sernek, J. Žičkar, dr. Rosina, dr. Jurtela in dr. Dečko. Pobijali so nasprotne govornike tako, da so slednjič vsi umolknili. Med govorom g. dr. Dečka je zabavljal Stallner proti »vindišarjem«. G. dr. Dečko mu je zaklical: «molčite!» Na to je nastal po hiši silen hrup in trušč; Stallner stopi pred dr. Dečka in že smo menili, da nastane — pretep; toda duhovi so se pomirili. Kmalu potem imenuje g. dr. Dečko zdajšnjo postavo zastran volitev v okrajne zastope lopovstvo (gaunerei). Nastal je nov grozen ropot po celi zbornici.

Cisto enako, kakor slovenski poslanci so se ustavljali temu predlogu tudi nemški kmečki poslanci Herk, Hagenhofer in Wagner ter kazali na velike krivice, katere se godijo kmetom vsled te postave. Izmed nemških liberalcev si ni upal nihče zagovarjati tega postavnega načrta. Le Posch je rekel, da zgornještajarski kmetje so zadovoljni s to spremembou. Stallnerju pa se je bralo na licu, kako resnična je bila beseda g. dr. Dečka, da zahteva Stallner spremembou te postave, da zamore on zopet priti v večino v celjskem okrajnem zastopu. Baron Hackelberg je skušal ovreči besede naših poslancev gg. dr. Rosine in J. Žičkarja, ki sta trdila, da se je skozi 20 let, od leta 1866. do 1886. krivo tolmačila ta postava in se zdaj tolmači, vsled razsodbe upravnega sodišča, pravčno, ker namreč zdaj ni hišni davek merodajen pri volitvi v velikem posestvu.

Po predlogu Hagenhoferja se je imenoma glasovalo o tem predlogu. Sprejel se je z 35 glasovi proti 13. Baron Rokitansky, ki se povsod širokousti, kako velik prijatelj je kmetom, je zbežal iz zbornice pred glasovanjem. S tem je najbolje pokazal, da je pravi nasprotnik kmečkega stanu, če se kmetom prilizuje z neumnimi predlogi, ki se izpeljati ne dajo. Omeniti še moram, da je v tej seji zopet prebral g. dr. Dečko slovensko interpelacijo zastran šole v Petrovčah. Nemški purani so kar zbežali iz zbornice, ko se je začela prebirati interpelacija. Nihče ni več ugovarjal; bil je mir. Nemški konservativci so ostali v hiši. —

Dne 18. februarja je bilo na dnevnem redu važno sporočilo o štajarskem vinarstvu, posebno o tem, kaj je storila dežela lani za povzdrigo onih vinogradov, ki so pokončani po trtni uši. Vsled sklepa lanskega deželnega zabora je razdelil deželni odbor 20.000 gold. kot brezobrestna posojila; ravno toliko je dala tudi država. Za leto 1898. nasvetuje vinarski odsek 30.000 gold. Ker je upati, da bo država tudi dala enako svoto, bodo se razdelili skupaj 60.000 gold. K tej točki se je oglasil poslanec g. J. Žičkar ter se krepko potegnil za naše vinogradnike. Ta njegov važni govor objavimo prih. v celoti. Zahteval je, naj se svota za brezobrestna posojila za leto 1898. zviša na 50.000 gold. Ta predlog se ni zadostno podpiral, znamenje, da naši vinogradniki nimajo upanja, da se jih usmili kedaj nemška gospoda v Gradeu.

V Brucku na Gornjem Štajaru se ima ustanoviti deželna gozdarska šola. Samo po-

slojje bo stalo 109.000 gold. 75.000 gold. od te stavbarske svote bo v desetletnih obrokih plačala država. Tudi za vzdrževanje te gozdarske šole, v katero bodo smeli pristopiti mladeniči, ki so dovršili šesti gimnazijski razred, bo vsaj po 6000 gold. na leto plačevala država. Tu se bodo izgojevali gozdarji za Štajarsko, Koroško, Kranjsko in Primorsko. Poučni jezik bo nemški. Dne 21. febr. je bila ta zadeva na dnevnom redu deželnega zborna. Poslanec g. J. Žičkar je že v finančnem odseku zahteval, naj se v tej šoli poučuje tudi krščanski nauk in slovenščina. Ker so se pa v odseku temu predlogu upirali nekateri udje, je iste zahteve ponovil g. J. Žičkar pretečeni ponedeljek v zbornici. Nemški narodovci so glasno krohotali, ko so zaslišali te opravičene želje. Sklenilo se v tej zadevi ni ničesar, ker poučni načrt bo izdelal deželni odbor ter ga predložil prihodnjemu deželnemu zboru v presojo in v potrdilo. Umestno bi bilo, da se deželni odbor kranjski potegne za to, naj se v tej šoli poučuje veronauk in slovenščina; kajti od deželnega odbora štajarskega nimamo pričakovati nič dobrega.

Prošnje za vpeljavo poldnevnega šolskega pouka prihajajo vedno v obilnejšem številu. V zadnji seji je g. poslanec J. Žičkar vložil takih prošenj iz občin: Ljubnica in Stenice, Paka, Brezen, Št. Lenart nad Laškim, Št. Rupert nad Laškim, Št. Florijan v Doliču, Veternik in Zdole pri Kozjem, od krajnega šolskega sveta v Kozjem, od krajnega šolskega sveta in občine v Sromljah. Isti poslanec je vložil prošnje občin Paka, Brezen in Ljubnica za pametno spremembo lovske postave. Po istem poslancu se je predložila tudi prošnja okrajnega odbora v Šmarijah za napravo ceste iz Lesičnega v Št. Urban.

Še neke kako imenitne prošnje je predložil g. J. Žičkar deželnemu zboru. Znano je, da mora konjiški okraj doplačevati za železnico iz Poličan v Konjice vsako leto 6300 gld., dežela pa mora vsako leto še dodati okoli 5500 gld. Ti stroški se bodo ponavljali leto za letom, če ostane ta železnica, kakoršna je. Zato so prosile občine: Višnjski trg, Brezen, Paka in Ljubnica, naj prevzame to železnično progo država, naj jo nadalje pozida do Doliča, koder se meseca julija 1899 že otvori državna železnica Velenje-Dravograd, in naj se ob enem nadaljuje ta proga Dolič-Poličane do hrvaške meje skozi Slatino. Takšne železnice ne more zidati ne konjiški okraj, ne Štajarska, ampak le država. Ta zadeva se je izročila v pretres železničnemu odseku. Bog daj, da se srečno reši!

V seji dne 22. febr. je bila tudi dolga obravnava o ustanovitvi »kmečkega doma«. Deželnemu odboru se je naložilo, naj pokliče zbor zvedencev, ki naj stvar preiščelo in ki naj v prihodnjem zasedanju predložijo postavni načrt.

V seji dne 21. febr. so bile zopet tako važne zadeve na dnevnu redu. Grof Stürgkh je poročal o deželnih srednjih šolah in je predlagal v imenu naučnega odseka, naj se zahteva od vlade, da razpusti slovensko-nemške vsporednice na celjski gimnaziji. G. dr. Sernek je ostro bičal postopanje naučnega odseka, ki se predzrne kaj tacega predlagati deželnemu zboru. Grof Stürgkh se je izgovarjal, da ni mogel najti bolj nežne oblike, v kateri bi grajal vlado, ker pripusti, da obstaja celjska gimnazija, dasiravno ni državni zbor dovolil kredita. Tudi vojniški Stallner se je vtikal v to zadevo, o kateri toliko razumeva, kakor zajec na bobnu.

Pri sporočilu o ljudskih šolah se je oglasil poslanec g. J. Žičkar, ki je očital učni upravi, da na Spodnjem Štajarskem zlorablja šole v ponemčevanje slovenskega ljudstva. Če se po izreku dunajskoga župana dr. Luegerja ne morejo v zdajšnji šoli nemški otroci naučiti računanja in pravilnega pisanja v svojem materinem jeziku, kako se bodo mogli naučiti teh predmetov slovenski otroci v ptujem, njim nerazumljivem jeziku?

Poročevalec grof Stürgkh je temu oči-

tanju precej obširno ugovarjal, rekoč, da hočejo gospodje Nemci le to, kar je Slovencem na korist. Že vemo, kam pes taco moli! Iz same ljubezni hočejo namreč liberalni Nemci Slovence — zadušiti.

Na vrsti je bilo vprašanje, kako gg. učiteljem plače zboljšati. Obširno je k tej točki govoril g. Robič, ki je pripoznal, da gg. učitelji potrebujejo boljše plače, da bi pa moralna država pripomagati s svojimi dohodki, osobito z ogromnimi dohodki od novega osebnega davka. G. dr. Sernek je iste misli; vendar sodi, da slednjič bo le treba v ta namen naložiti nove deželne doklade. V tem smislu je govoril tudi nemški liberalni poslanec Fürst. Sklenilo se letos še ni nič gozvega. Deželni odbor naj vnovič študira to vprašanje ter predloži prihodnjemu deželnemu zboru načrt postave. (Finančni odsek je sklenil, naj se za leto 1898. določi 40.000 gld. za izvanredno zboljšanje učiteljskih plač).

V isti seji se je razspravljal tudi o prošnjah 8 občin iz kozjanskega in Šmarijskega kraja za novo cesto iz Lesičnega do Št. Urbana. Gosp. J. Žičkar je priporočal deželnemu odboru, naj se precaj z vso vnemo poprime te cestne zadeve. Za to cesto, je djal gosp. poslanec, prosijo ne le imenovane občine, temveč je sklenil letos meseca januarja okrajni zastop kozjanski, da se pooblašča okrajni odbor, da sme vse potrebno ukreniti, da se ta cesta napravi. Jako važno je, da je dne 20. febr. tudi sl. okrajni odbor Šmarijski sklenil in tudi predložil deželnemu zboru prošnjo za to cesto.

Dne 22. febr. je bila tudi še seja zvečer ob 6. uri. Pri tej seji, katere sta se udeleževala tudi milostna knezoškofa, lavantinski in graški, se je sklenila udanostna adresa na Nj. veličanstvo, ki obhaja letos 50letnico svojega vladanja. Te seje so se udeleževali vsi slovenski poslanci. Trajala je le pol ure, ker govoril ni nihče, razun grof Kottulinski.

Politični ogled.

Avstrijske dežele.

D u n a j. Ministrski predsednik Gauč je bil v nedeljo pri svetlem cesarju, da je poročal o političnem položaju. — Državni zbor se snide med 10. in 20. dnem marca. Ako ne bo mogel zborovati, pride bojda za ministrskega predsednika grof Thun in žnjim absolutizem.

Č e š k o. Deželni proračun kaže 8 milijonov primanjkljaja, zato pa se proračun mora prej rešiti, predno se začne adresna debata. — Za kričača Wolfa Nemci po vseh krčmah pobirajo. Revež!

K o r o š k o. Trgovska zbornica je zopet izvolila državnim poslancem Hinterhuberja. — Lisjaka »Kmetskega lista« 2. štev. je izšla in ima enake budalosti, kakor prva.

K r a n j s k o. Dež. predsednik Hein je katol. stranki po krivici očital, da je ona kriva zadnjih izgredov v Ljubljani. Kaj se si bo Hein vse izmisnil? Zdaj »študira«, kako bi spravo med slov. strankama pokopal.

P r i m o r s k o. Tržaški slov. deželni poslanci so tudi poslali prošnjo do vlade, naj v Ljubljani ustanovi slov. vseučilišče. — Svetli cesar so razveljavili sklep isterskega deželnega zborna, da je laščina izključni razpravni jezik; vendar pa še se slovanski poslanci niso vrnili v Pulj.

O g e r s k o. Rokonczy je v državnem zboru na ves glas povedal, da je vlada pri zadnjih volitvah izdala tri milijone gold. — Žandarstvo in vojaštvo je v Alföldu med poljskimi delavci napravilo mir.

Vnanje države.

R i m. V nedeljo so sv. oče Leon XIII. slavili 20-letnico svojega vladanja. V ta namen so jim iz vseh krajev sveta došle brzjavne častitke.

F r a n c o s k o. Židovski romanopisec Zola je od porotnikov obsojen in sicer na jedno leto ječe in na globo 3000 frankov. Vsled te obsodbe so vsi »krivokljuni« in njih prijatelji grozno potrti.

A n g l e š k o. Na Irskem se bode uvedla jednaka lokalna uprava, kakoršno imata Angleška in Škotska. Vendar pridejo enkrat katoliškim Ircom boljši časi.

N e m š k o. V državnem zboru se te dni prične razprava o pomnoženju in preostroji mornarice, kar bi 150 mil. stalo. Ako bode katoliški centrum temu predlogu pritrdil, potem bo se veve vsprejet. — Poljski poslanci namevajo izstopiti iz drž. in deželnega zborna, ker jim pruska krivičnost in nadutost že preveč preseda.

R u s k o. Ima po najnovejši štetvi, kakor to objavlja »Novoje Vremja«, 126,411.000 prebivalcev v vsem carstvu z vojaki vred.

T u r ſ k o. Več nemških diplomatov je sultan z redovi odlikoval, ker so se izrekli zoper princa Jurija. — V okraju Kosovem so Turki hudo trpinčili 600 krščanskih Bolgarov, med temi 30 duhovnikov in učiteljev. In kaj tacega se godi v krščanski Evropi na koncu 19 stoletja!

S p a n s k o. Prihodnji mesec imajo v tej državi volitve v zbornico. Znani Emilio Kastelar se hoče o tej priliki spet posvetiti političnemu življenju.

Cerkvene zadeve.

Družba sv. Mohorja v lavantinski Škofiji leta 1898.

(Konec.)

XIV. Dekanija Šmarije pri Jelšah (4·47%) šteje 1089 (— 156) udov. Po žup.: Šmarije 116 (— 3), Sladka gora 83 (+ 3), Zibika 45 (— 48), Št. Jurij ob juž. železnici 258 (— 59), Dramlje 100 (+ 3), Slivnica 84 (— 5), Sv. Štefan 100 (.), Ponikva 145 (— 10), Sv. Vid 65 (— 10). Žusem 56 (+ 6), Kalobje 37 (— 33).

XV. Dekanija Kozje (4·38%) šteje 925 (— 60) udov. Po žup.: Kozje 121 (+ 24), Olimlje 67 (— 22), Buče 60 (+ 5), Polje 52 (— 13), Zagorje 30 (— 10), Prevorje 62 (— 5), Sv. Vid 61 (— 9), Podčetrtek 69 (— 2), Planina 37 (— 5), Podsreda 70 (— 21), Piljstanj 166 (+ 30), Sv. Peter pod Sv. gorami 103 (— 7), Dobje 27 (— 25).

XVI. Dekanija Videm (4·21%) šteje 1355 (— 269) udov. Po žup.: Videm 100 (— 16), Artiče 59 (— 14), Brežice 191 (— 52), Rajhenburg 226 (— 50), Sevnica 181 (— 28), Pišece 118 (— 38), Bizeljsko 110 (+ 5), Dobova 97 (+ 4), Kapele 55 (— 32), Koprivnica 68 (— 18), Zdole 65 (— 3), Sromlje 53 (— 4), Zabukovje 32 (— 15).

XVII. Dekanija Maribor levi dravski breg (4·00%) šteje 1027 (— 39) udov. Po žup.: Maribor (stolna župnija, predmestna župnija Matere Milosti in duhovnišnica) 329 (+ 7), Sv. Peter pri Mariboru 113 (— 16), Sv. Martin pri Vurbergu 69 (— 18), Kamnica 120 (— 3), Sv. Marjeta pri Pesnici 122 Selnica (— 2), 57 (— 10), Sv. Barbara 76 (— 2), Sv. Križ 81 (+ 1), Gornja sv. Kungota 60 (+ 4).

XVIII. Dekanija Jarenina (3·99%) šteje 544 (+ 46) udov. Po žup.: Jarenina 192 (+ 54), Sv. Ilj v Slov. Gor. 158 (+ 19), Sv. Jakob 99 (— 26), Sv. Jurij pri Pesnici 38 (— 3), Svičina 43 (+ 1), Spodnja sv. Kungota 14 (+ 1).

XIX. Dekanija Rogatec (3·94%) šteje 656 (— 194) udov. Po žup.: Rogatec 100 (— 30), Žetale 114 (— 19), Sv. Florijan 19 (— 34), Stoporce 55 (— 1), Sv. Rok 14 (+ 2), Sv. Križ tik Slatine 154 (— 28), Kostrivnica 66 (— 36), Sv. Ema 72 (— 31), Št. Peter na Medvedjem selu 62 (— 17).

XX. Dekanija Šmartin pri Slov. Gradcu (3·84%) šteje 624 (— 89) udov. Po žup.: Šmartin pri Slov. Gradcu 80 (— 20), Slov.

Gradec 30 (—9), Pameče 32 (+2), Stari trg 112 (—16), Sv. Ilij pod Turjakom 62 (—18), Razbor 45 (—11) Sv. Miklavž 37 (—2), Podgorje 80 (.), Dolič 30 (—10), Sv. Vid nad Valdekom 29 (—3), Št. Janž 48 (—4), Št Peter 29 (+4), Sile 10 (—4).

XXI. Dekanija Nova cerkev (3·83%) šteje 636 (—98) udov. Po žup.: Nova cerkev 113 (—48), Vojnik 139 (—23), Frankolovo 37 (—1), Vitanje 73 (—15), Črešnjice 63 (+17), Dobrava 88 (—23), Šmartin v Rožni dolini 106 (.), Sv. Jošt 17 (—5).

XXII. Dekanija Vuženica (3·62%) šteje 293 (—31) udov. Po žup.: Vuženica 41 (—2), Trbovje 23 (.), Sv. Primož 16 (.), Ribnica 161 (—19), Vuhred 22 (—9), Sv. Anton 30 (—1).

XXIII. Dekanija Zavrč (3·47%) šteje 623 (—66) udov. Po žup.: Zavrč 139 (—3), Sv. Barbara pri Borlu 150 (—32), Leskovec 88 (—29), Sv. Trojica v Halozah 142 (.), Sv. Vid niže Ptuja 104 (—2).

XXIV. Dekanija Marenberg (2·48%) šteje 232 (—30) udov. Po žup.: Marenberg 36 (—6), Muta 60 (+10), Brezno 20 (—32), Remšnik 55 (.), Sv. Ožbalt 30 (—6), Sv. Jernej v Radvanju 8 (—3), Pernice 20 (+7), Sobota 3 (.).

Napredovalo so torej samo 4 dekanije: Jarenina, Ljutomer, Maribor na des. dravskem bregu in Velika Nedelja; vse druge so nazadovale, med temi najbolj Videm za 269 udov. Prvih 10 dekanij ima nadnormalno, zadnjih 14 podnormalno število. Napredovalo je 52 župnij; med temi najbolj Jarenina za 54 udov; jednakih je ostalo 14; pri vseh drugih je število Mohorjanov padlo, po nekaterih zelo zdatno, najbolj pa v Št. Juriju ob juž. železnici, kjer je izgubila družba 59 udov.

Župnija Sv. Miklavž, ki ima udov 16·68%, v laški dekaniji nosi lani pri Mohorjevi družbi v lavantinski škofiji ponosno zastavo. Častitamo njenim zavednim župljanim! Drugim župnjam pa vspodbudno kličemo: Obračajte se pridno pri letošnjem nabiranju novih udov na to zastavo, sledite jej navdušeno in skušajte jo, kolikor mogoče dosegati! Zlasti naj bo omenjena vrla župnija uzor onim, ki imajo podnormalno število. V marsikateri župniji je razmerno število naravnost rečeno zelo zelo nizko v primeri s prebivalstvom. Kaj je uzrok temu? Brez dvoma se da pri dobri volji v marsikaterem kraju mnogo storiti v tem oziru. Potrudimo se za koristno stvar, za družbo, na katero se moramo zlasti v današnjih zmedenih in za Slovence pomenljivih časih s tolažbo ozirati, in glejmo, da bo naša škofija, kakor je letos najbolj nazadovala, to leto razveselila družbo sv. Mohorja z največjim napredkom!

Gospodarske stvari.

Ptičje gnezdo.

Iskren prijatelj in branitelj ptic je izračunil in nam razložil v «P. L.», koliko je vredno ptičje gnezdo za kmete. On si predstavlja gnezdo s peterimi lačnimi mladiči. Vsak izmed teh zahteva od skrbnih starišev hrane, obilne hrane. Vsaj 50 gosenic ali druge pečenke mu že morata starata dva vsak dan nanositi, da se mali «princ» potolaži. Takih poželjivih kljunčkov pa je — smo rekli — v gnezdu pet; rabijo torej na dan vsaj 250 gosenic, katerih jim stariši nanosijo iz bližnje okolice. Nosijo jim pa hrano navadno po 4 če ne več tednov, recimo vsaj 30 dnij. V jednem mesecu znosijo torej samo mladičem 7500 gosenic.

Vsaka gosenica je požrešna; na dan rabi najmanj toliko hrane, kolikor tehtu sama. Hrano si prav izbira; nežno cvetje sadnih dreves, mlado, sočnato listje, ki bi imelo varovati nastajajoč sad, in slične sladčice so ji po godu. Teh uniči na škodo kmetovo,

posebno če ima precej sadnega drevja, ogromno število, tako da obvisi na drevju primeroma le prav malo jabolk, hrušek. — V prej omenjenih 30 dnevih pokonča vsaka gosenica najmanj 30 cvetov, to je vsaj po jednega na dan. Onih 7500 gosenic bi torej pokončalo v onih 30 dneh 225.000 cvetov, iz katerih bi bilo pač vzrastlo precej sadja.

Koliko škodo trpi torej cela soseska že zaradi jednega ptičjega gnezda, katerega uniči in razdare ter mladiče pobere zlobna ali lahkomislna roka kakega fantalina, ki nima duha ni sluha, kaj koristijo drobni pevci nekako posredno vsem kmetijam v sosesčini. Prepovedano je tako neusmiljeno dejanje, pa je tudi nespatmetno; vsak tak otrok poškoduje prav občutljivo svoje lastne starše. Kdor uvidi in verjame, koliko mrčesa ptice posebno ob času cvetja uničijo, bo pač ostro prepovedal svojim otrokom gnezda razdirati, jajca pobijati in mladiče moriti.

Kako nerodovitno drevo prisiliti k rodovitnosti?

Marsikrat raste kakšno sadno drevo posebno v rodovitnej zemlji, enako onemu v lesu, le na les in velikost. Zdi se, kakor da bi pozabilo na svoj namen, da je namreč sadno drevo. Da bi jo opomnili na to, svetujejo nekateri sadjerejci, jo v spomladni krepko obrezati. Marsikdaj to sredstvo res pomaga, včasih pa tudi ne. Neki priprosti kmet mi je v tem nasvetoval sledeči pomoček: «Vzami dolgo preklico, kadar se druga drevesa obirajo in omenjeno nerodovitno drevo dobro obklesti po vejah okoli. Drugo leto boš videl, da ti bode rodilo».

Misel se mi je zdela nekaj časa smešna, ali ko sem začel bolj razmišljevati, zdela se mi je pomenljiva. Spomnil sem se, da je pred več leti neko spomlad nam strašno sneg obloil drevje. In baš tisto jesen se je ono skoraj lomilo od teže sadja. Zato velja med ljudstvom prepričanje, da je sneg, ki drevje lomi, dobro znamenje za sadno letino. Verjetno je prvo in drugo sredstvo v tem, da se drevesu zmanjša moč poganjati lesnih popkov, vsled česar nastavi sadne. O tem bi želel zvesteti mnenje raznih sadjerejcev.

Pohorski.

Sejmi. Dne 26. februarija v Brežicah (za svinje), v Poličnah (za svinje) in v Vuženici. Dne 1. marca v Ljutomeru, Radgoni, na Planini in v Marenbergu (za konje). Dne 2. marca v Imenem (za svinje). Dne 3. marca na Vranskem, v Oplotnici, Lučnah, Račah (tudi za konje), na Bregu pri Ptuju (za svinje) in v Tržiči. Dne 4. marca na Spod. Polskavi (za svinje).

Dopisi.

Od Sv. Križa tik Slatine. Pri zborovanju slov. katol. polit. društva dne 13. febr. je naš državni poslanec, vlč. gosp. dr. Gregorč, v svojem čez jedno uro trajajočem govoru poročal svojim volilcem o položaju Slovencev in splošno Slovanov v državnem zboru. Nato so se vsprejele te-le resolucije:

I. Obsojamo in obžalujemo nezaslišane surovosti nemških poslancev v državnem zboru, ki so ne samo na sramoto celej državi, ampak so tudi na veliko škodo volilcem zabranile, da se najpotrebnejše predloge niso mogle obravnavati; odobrujemo pa in zahvalno priznavamo požrtvovalno vstrejnosten državnozborske večine in njenih predsednikov.

II. Obsojamo drzne in izzivajoče izgrede nemških dijakov na visokih šolah, ki so iz ničevih uzrokov poslušanje predavanj ustavili in še drugim dijakom, zlasti slovanskim v Gradcu in Dunaju zahajanje k predavanjem z največjim nasilstvom branili, jih zasramovali in napadali; ter obžalujemo, da visoka vlada tukaj še zmiraj premehko postopa, namesto da bi strogo puntarske dijake in profesorje

zavrnila na njihove dolžnosti. Davkoplaci valci zalagamo prav drage visoke šole z denarjem, da bi se mladina v pravem, avstrijskem domoljubnem duhu vzgojevala, a nasprotno se politikuje, ter skozi in skozi protiavstrijsko rovarstvo podpira.

III. Z veseljem pozdravljamo zahtevam sedanjega časa najprimernejše sklepe vseslovenske prestolnice bele Ljubljane in slov. deželnega zбора na Kranjskem, s katerim se vlada resno pozivlje, da čim prej izposluje ustanovitev slovenskega vseučilišča v Ljubljani z bogoslovno, pravoslovno in modroсловno fakulteto.

IV. Jezikovno narodno vprašanje smatramo kot najnujnejše, ker dokler se ugodno in pravično ne reši, ni upati narodnega miru in tudi ne uspešnega delovanja v raznih zastopih, zlasti ne v deželnem štajarskem in v državnem zboru dunajskem. Ugodno rešitev tega vprašanja uvidevamo pa ne v ministrskih naredbah, ampak v državnem zakonu, katerega naj državni zbor sklene kot izvrševalni zakon XIX. osnovnih državnih pravic za vse narode avstrijske jednakopravčno.

V. Slovenskim deželnim poslancem v Gradcu, ki čast našega milega slovenskega jezika zastopajo tako krepko in neustrašeno, izražamo svojo najiskrenejšo zahvalo. Bodite neizprosni, ves narod je za Vami!

VI. Državne in deželne poslance nujno prosimo, naj si prizadevajo izposlovati večjih podpor iz deželnih in državnih dohodkov za obnovitev po trsnih uši kmalu povsodi ugnobljenih vinogradov spodnještajarskih, s pomočjo ameriškega trsovja, ter državno slovensko gospodarsko šolo, ker deželni zbor štajarski sam ničesar za Slovence v tem prevažnem pouku storiti noče.

Po zborovanju je sledila prosta zabava, katere se je lepo število odličnih zunanjih gostov iz Šmarija, Kostrivnice, Rogatca, kakor tudi iz sosedne Hrvaške, celo iz oddaljene Pregrade udeležilo. Med zabavo se je nabral za Ciril-Metodovo družbo zneselek gld. 13·50, za katero rodoljubnost se izreka vsem davalcem srčna zahvala.

Od Št. Andraža nad Polzelo. (Mokraski upliv.) Iz tukajnjega kraja se malokdaj kaj sliši, ker je dozdaj bilo občinsko vodstvo v najboljših rokah in zaradi tega tudi po občini blaženi mir in lepa zadovoljnost. Minolo leto pa se je tudi k nam privlekla ljulika in v nezavednih kmetih tako včinila, da so na «Luč» bolj verjeli, kakor na besedo božjo. Uspeh tega delovanja demokračev ni izostal. Hujskali so z najhujšimi lažmi, proslavljali in razširjali hudobni list «Luč» in sicer vse na tihem. Bolj neveden kmetič ali kočar ko je bil, bolj je na krivega preroka verjel. Ko je torej prišla občinska volitev, na katero je vse to prej napeljano bilo, videli smo, kam taka nezavednost pelje. K volitvi jih je prišlo toliko, da se še ne ve najstarejši tukajnjih poštenih očetov spominjati. Volitev je pa tudi tako izpadla, da je celi stari odbor odstranjen in s samimi mokraki nadomeščen. To naredila je «Luč». Ali sveti jim tudi naj zanaprej! Iskati jim bo treba novega pisarja, pa tudi pamet, kajti do zdaj še od teh novoizvoljenih nobeden ni imel pojma o občinskem delovanju in večina je takih, da še svojega imena ne znajo pisati. Kesanje pride, ali prepozno bo! Radovedni smo zares, kako bodo kaj gospodarili. Lansko leto smo tukaj osnovali «Bralno društvo». Lepi namen tega društva pa niso ljudje znali ceniti. Pošteni kmetje misljijo, bralno društvo ni za nas, socialisti pa mu na vseh koncih nasprotujejo. Žalostno!

Iz Šmarij pri Jelšah. (Dovolj poštene domače krvi!) Gospod urednik! Naj Vas prepričam, da Vam je v 6. št. Vašega cenjenega lista M. Krpan slabo ustregel ter poročal nekaj neresnic. Gledé čitalnice se ugrabi laž s pestjo; sicer je pa to tako neslan dovtip, da pač ni vreden, da se nanj oziram.

Dalje ni res, da bi moška podružnica sv. Cirila in Metoda spala; v pretečenem letu

je priredila večjo veselico (28. jan. 97.), ista je bila opisana tudi v Vašem listu. Glavnej družbi je doposala lani 30. jan. gld. 71·64 in dne 5. jul. gld. 11·30. Smelo trdim, da bodo v tem letu dosegli enako lepe uspehe baš isti rodoljubi, kakor lani. Koliko podružnic pa je storilo svojo dolžnost v tej meri, dasiravno je delovala vsa narodna inteligencia v zlatej slogi, česar žalibote pri nas ni mogoče?

Neresnica je dalje, da bi vsi šmarijski otroci iz trga pozdravljali «kistuhant» in ne znali slovenski. Otroci v slovenskih obiteljih govore doma izključno slovensko ter pozdravljajo tudi vsakogar na ulici z najlepšim pozdravom «Hvaljen bodi Jezus Kristus». Mar niso to tudi šmarijski otroci?

Seveda je tudi v našem trgu nekaj narodnih mlačnežev, ali kje jih pa ni? Oni slovenski trg, ki ima v svoji sredi same narodne gorečneže, naj pobere kamen in vrže na nas! Zato pa šmarijski Slovenci kličemo vsem Slovencem: «Pri nas je dovolj poštene domače krvi, daj Bog, da je bode še več!»

Od Drave. (Učiteljsko društvo) mariborske okolice je imelo svoje glavno zborovanje dne 3. februarja v Mariboru. Društveni predsednik, g. naduč. J. Lasbacher, je pozdravil v odličnem številu zbrane učitelje iskreno, žeče društvu tudi v tekočem letu uspešnega delovanja z združenimi močmi v blagor šolstva in učiteljstva.

Nato je g. učitelj Davorin Lesjak iz Rušjaku zanimivo govoril o petju v ljudski šoli. Govornik je naglašal važnost in upliv petja na vzgojo mladine, kako se njej po lepem petju srce oblažuje in za vse dobro unema, navede, kako se naj petje v šoli uspešno goji s posebnim ozirom na lepe narodne in cerkvene pesmi. Govorniku so navzoči izrazili živahno pohvalo. Lani je društvo sklenilo, da se za Spodnji Štajtar ustanoči učiteljski konvikt v Mariboru in bode o tem pripravljalni odbor prihodnjih poročal.

Za šolski muzej, ki se ustanovi v Ljubljani v proslavo jubileja 50letnega vladanja presvetlega cesarja Franca Jožefa I., sklene društvo poslati prispevka 20 kron. Marlivi, dosadanji društveni odbor je nadalje za tekoče leto soglasno izvoljen.

Poročilo društvenega blagajnika, g. nadučitelja K. Kotnika iz Selnice, kakor tudi g. predsednika o društvenem delovanju minulega leta kaže, da je društvo v precej ugodnih gmotnih razmerah in da je tudi v prospehu šolstva marljivo delovalo, zlasti so se hospitacije v raznih šolah naše okolice pod vodstvom vrlega ravnatelja in okr. šol. nadzornika, g. H. Schreinerja, dobro obnesle in se bodo letos nadaljevale. Prihodnja hospitacija bode početkom meseca marca v Hočah.

Od gornje Savinje. [Konec.] Minolo leto je podružnica slov. pl. dr. napravila pod Rinko lepo verando; Mozirsko kočo je dala v podstrešji obiti z deskami in okoli iste narediti plot. Pomnožil se je inventar obeh koč in tudi oni sobe za turiste pri Planinšku. Dala je na novo napraviti in popraviti več potov, razna poto je na novo zaznamenovala in nabila nove kažipotne table; stara zaznamenovanja so se ponovila itd. Tudi je podružnica priredila dne 8. sept. svečanost najboljšemu poznavatelju Savinjskih planin, vseučiliškemu profesorju g. Frischauft-u, povodom njegove 60-letnice.

Ker bi bila direktna zveza Savinjske doline s sosednjimi deli Koroške velike važnosti, delovala je podružnica na to, da bi se zgradila cesta iz Solčave čez sedlo Sv. Lenarta v Železno Kapljo. V to svrhu so se odpisale peticije občin Ljubno, Luče, Solčava, okrajnega odbora, plan. društva itd. e. kr. ministerstvu notranjih zadev; drž. poslanec vit. Berks pa jih je predložil poslanski zbornici.

Podružnična knjižnica, v kateri so največ strokovna dela, ima 231 knjig, 236 fotografij raznih planinskih krajev. Nadalje 1 album, 23 panoram, 37 zemljevidov in eno šestilo za panorame. Savinjska podružnica je svoje posestvo v Logarjevi dolini prodala zadruži-

»Rinka«, ki bode postavila tam velik planinski hotél, katera naprava bode gotovo povzdignila promet v Savinjskih planinah.

Na predlog notarja g. Svetina izreče se gosp. tajniku zahvala na temeljito sestavljenem poročilu. Na to poroča podružnični načelnik, g. Fr. Kocbek, ki je ob jednem blagajnik, o gmotnem stanju podružnice. Isto je bilo še precej povoljno. Skupni dohodki leta 1897. so bili 1014 fl. 13 kr., stroški pa 1012 fl. 64 kr. prebitka torej 1 fl. 49 kr.

Zborovalcem se je predložil tudi proračun za l. 1898. Tudi načelniku kot blagajniku se je na predlog g. Svetina izreklo popolno odobrenje računov in vsestransko zaupanje.

Nato je naznanil gosp. načelnik, da je odbor v zadnji seji sklenil, predlagati občnemu zboru, naj se v proslavo 50-letnice vladanja njih prevzetenosti mlega nam vladarja Franca Jožefa I. postavi pod Ojstrico v bližini Kocbekove koče kapelica, v katerej bi se tudi lahko maševelo. Z burnim odobravanjem se je sprejel ta nasvet in se je pooblastilo vodstvo podružnice nabirati v to svrhu prostovoljne darove.

Ta sklep je velike važnosti; kajti največ izletov se nareja navadno ob nedeljah in praznikih, ko imajo ljudje največ časa. Doslej izletniki niso mogli zadostiti verski dolžnosti, ker od Luč do Kocbekove koče, kjer se navadno prenočuje, je dobrih 5 ur hoda. Odsej bode temu lahko opomoči, ako je med izletniki kak duhovnik. Planinsko društvo pa s tem sklepom iznova pokaže, da mu je geslo »Vse za vero, dom, cesarja« vzvišeno in sveto.

Ker se pa bode ta kapelica mogla letedaj graditi, ako se nabere dovolj prostovoljnih doneskov, zatorej dragi bralec in cenjena bralka! — saj vesta, kaj mislim! Darove sprejema g. Fran Kocbek, načelnik »Savinjsk podruž. Slov. planin. društva« v Gornjem gradu.

Sklenila se je tudi pri tem občnem zboru, naj se odbor podružnice obrne s prošnjo na slavni okrajni zastop, da isti blagovoli kaj ukreniti za zboljšanje ceste iz Ljubnega v Luče. Na tej cesti so se preteklo leto zgodile nekateri nesreče in gotovo bode teh še več, ako se ne bode gledalo bolj na to cesto, ki je v zelo slabem stanu. Razgovarjalo se je tudi o »Gornjograjski koči« na Menini planini, za katero je les že posekan in zbran na stavbišču. Takoj s spomladsi se bo pričelo z delom in bode ta planinska koča najbrž že meseca julija izgotovljena, blagoslovljena in izročena svojemu namenu. — ij —

Razne stvari.

Domače.

(Papeževa slavnost.) Slavnost povodom 60-letnice mašništva in 20-letnice slavnega vladanja sv. očeta Leona XIII. je bila v nedeljo popoldne v zavodu čč. šolskih sester v Mariboru. Udeležili so se je milostivi knezoškof Mihael, ki so ob koncu navzoče razveselili s prekrasnim nagovorom v nemškem in slovenskem jeziku, preč. g. kanonik dr. J. Mlakar, čast. mariborska duhovščina ter veliko odlične gospode. Gojenke čč. šolskih sester so izvrstno pele in deklamovale, zlasti so vsem dopadli slovesnostni govorji v proslavo sv. očeta Leona XIII., zložil Kr. Ney. Prelepa slavnost se je končala s papeško himno.

(Biseromašniku škofu Strossmayerju) so slovenski deželnii poslanci v Gradcu poslali dne 16. februar nastopni telegram: Ekscelencia vladika Strossmayer v Djakovaru! Blagovolite k dičnemu jubileju Vaše prevzetenosti vsprejeti našo najiskrenejšo čestitko. Bog ohrani Vašo prevzetenost še nešteto število let v blagor cerkvi in slovenskim narodom! — Slovenski deželnii poslanci v Gradcu: Dr. Dečko, dr. Jurtela, Lendovšek, Robič, dr. Rosina, dr. Sernek,

Vošnjak, Žičkar. — Gosp. dr. Dečko je na to dobil ta-le prisrčni odgovor: Vam i svim ostalim častnim poslancima srdačna hvala na čestitki! Bog Vas blagoslovio i plemenite Vaše želje izpunio! — Strossmayer.

(Bela žena.) Dne 12. februar je umrl Andrej Repolusk, bivši petošolec mariborske gimnazije, pri svojem bratu, č. g. župniku v Št. Vidu nad Valdekom. — V Pomjanu v Istri je nagloma umrl č. gosp. kaplan Jožef Meglič, goreč Slovenec in dopisnik našega lista. Sveti jima večna luč!

(Iz ptujske kazine) so že davno izstopili častniki. Prihodnjo nedeljo bode to društvo imelo glavni zbor, in kakor poroča včerajsna »Tapespost«, se bodo pravila prednegačila na nemškonacionalni podlagi. Kazina na Ptiju torej ne bo več zabavno, ampak politično društvo. In na to opozarjam g. okr. glavarja Schererja; naj se za take reči bolj briga, kakor za neko neutralno zadevo na Slatini!

(V Konjicah) je pustni pondeljek večer umrla dobro znana Mačkova Liza. Bila je svoje dni posebna dobrotnica nadžupni cerkvi. Sirota pa ni mislila, da bode doživelva 76. leto svoje dôbe. Leta 1854. je bila o priliki sv. misijona v Vitanju prejela iz rok pokoj. knezoškofa Antona Martina Slomšeka vezan iztis njihovega »Življenja svetnikov«. Naj bi se njeni duši radovala v družbi svetnikov in svetnic božjih, katerih življenje je rajna tako rada prebirala!

(Tako je prav!) Nedavno so v Konjicah pokapali staro gospo iz trga. Za krsto je šlo mnogo tržanov in tržank. To je prav, a posebne hvale vredno je to, da so mož in sinovi, (izmed katerih je eden v višji cesarski službi), stopali razoglavi v sprevodu rajne matere.

(Pustne dni) so imeli tudi v Konjicah izpostavljeno presv. Rešnje Telo. Vsako jutro je mnogo vernikov pristopilo k mizi Gospodovi, a ves dragi dan ni vtihnila molitev s petjem. Na pust popoldne so sicer nekatere šeme bobnale po trgu, a kmečki ljudje so hodili mimo njih v cerkev in iz cerkve, ne da bi jih bili pogledali. Zato so pa šeme tudi kmalu zginile.

(Srečni Kozjani!) Zakaj? Obiskal jih je v soboto zvesti oprodra divjega Wolfa, plešasti in rjav Pomer, kateremu so Kozjani o volitvi dali 7 glasov. Oglasil se je medpotoma, prišedši iz pruskih Brežic, kjer je pomagal blagoslavljati »Preussisches Heim«. Po Kozjem ga je vodil grajski oskrbnik kakor medveda. Okrajni sodnik pa mu je stiskal roke; najbrž ga je prosil odpuščenja, da mu lani ni oddal glasú, temveč ga zase pridržal. Tem trem se je v svoji poniznosti pridružil občinski predstojnik. Tako so se lepo znašli pruski bratci v slovenskem trgu, kjer gotovo ni troje pristnih Nemcev.

(Kje je komisar?) Pretekli pondeljek je bila na Vranskem volitev odbornikov za bolniško blagajno v Celju. K volitvi je prišlo več delavcev in delodajalcev od vseh strani; čakali so, čakali so dolgo, a čakali zman — nikogar ni bilo, da bi bil volitev vodil. Poslednjič so šli brez volitve domov. Kaj je to? To se pravi slovensko ljudstvo za nos voditi!

(Kako se jim mudí!) Vsled znižanja zemljiškega davka je izbrisanih kar petero in to samo slovenskih veleposestnikov kozjanskega okraja iz volilne skupine veleposestva.

(Cerkven tat — zasačen.) Neki Franc K. od Sv. Miklavža pri Ormožu, je v noči dne 13. februar z lestvico ter braninom zobil k cerkvenemu oknu pri Sv. Janžu na Peči; pa o smola, neki mimogredič mlad kmečki fant je tata zasačil, ga zgrabil ter pravici izročil.

(Nesreča.) Pri spravljanju drv po riži v graščinski hosti »Saloh« je bil Bernard Tržan, vzgleden mladenič iz Št. Janža na Peči, dne 11. februar od drevesa zadet ter vpričo ubit. Neprevidnost!

(Za poldnevni šolski pouk) so se odpisale 3 prošnje s 155 podpisimi čast. gosp.

Pristno laneno seme z Rige

prodaja štajarskim kmetovalcem po znižani ceni, 15 kr. kilo z vrečico vred **tajništvo štaj. kmetijske družbe v Gradcu, Stempfergasse 3;** ali za naročeno blago se najznesek predplati. Blago se takoj pošlje.

V Gradcu, dne. 17. februar. 1898.

Ces. svetovalec **Frid. Müller,**
stalni generalni tajnik.
1-4

Pri meni se dobiva prav lepa

koruza in oves

tako tudi različna poljska semena, kakor: deteljno, travno, korenjevo, runkeljmove in bele repe itd. po nizki in dobrati postrežbi.

Milan Hočevar,

trgovec v Celji, glavni trg.
6-12

Važno za poljedelce!

K bližajoči se pomladni priporočam svojo veliko zalogo **semena** in sicer:

Štajarsko deteljo, ki je 3 leta prosta **predenice** (žide). **Pravo lucerno**, ki je 7 let prosta **predenice** (žide). **Najboljšo vrsto mrkve**, pese (korenja).

Travniška semena, sortirana in **mehana za dobro, mokro in suho zemljo**. Vse vrste **vrtnarskih semen**.

Rafijo za vezanje. **Bakreni vitrijol** za škropljene v goricah, kakor tudi vezi iz **gumije** za **požlahtnevjanje na zeleno**.

Opozarjam, da kupčujem s **semenom najboljše kaljivosti** in **čistosti** in ga prodajam po **najnižji ceni**.

Priporočam se udani

Janez Riegelbauer,
kupčija s semenom
na Ptuju (nasproti nemške hranilnice).

NB. Gospod Anton Gregorič, veleposestnik na Ptuju, kupuje **vsako** leto pri meni **z najboljšo zadovoljnostjo**.

Zahvala.

Ker sem po pogrebu svoje preljube matere naglo odšel in mi torek ni bilo mogočno osebno se zahvaliti, zatorej zahvaljujem se tukaj velenastitim gospodom duhovnikom, posebno gospodu župniku Lacku, kateri so moje prošnje, gledé sprevođa in groba ljubezni uslišali, in gospodu kaplanu Weixlu, ker so se iz Ljutomerja k sprevodu potrudili. Sprejmite pa tudi vi, župljani križevske župnije, lepo zahvalo, kateri ste mojo staro, mi nepozabljivo mater do hladnega groba sprevodili.

V Varaždinu, dne 16. februar. 1898.

Dr. Križan,
kr. profesor.

30 dni čas poskušnje.
5-letno pismeno
jamstvo.

WERTHEIMOVI
šivalni stroji.

Jako izv. čisto tiho
šivaloč stroj za obitelji in za obrt.

Visok stroj
za obitelji. **gld. 35.50.**

Vsek stroj, ki
se v času poskušnje dobro
ne obnese,
vzamem na
lastne stroške
brez zadržka
nazaj.

Agentov ni,
zato prodajam za polo-
vico navadne
cene najboljšo
robo. Zahte-
vajte enikein
obrazec šiva.

Pošiljam na vse kraje cesarstva.
Zaboj zastonj.

Razposiljaljatelj šivalnih strojev 7-8

Louis Strauss,
zagatalj društva c. kr. državnih in
železniških uradnikov in učiteljskega
semenišča.

Dunaj IV. Margarethenstr. 12. dn.

Pred dvema mesecema ste mi poslali Wertheimovo šivilni stroj, imenovan "veliki Ringschiff štv. 34", ki ustreza vsem potrebam. Posebno priponnim, da teče lahko, hitro in brez ropota. Hvala za naglo postrežbo in dobro okvarjeno pošiljatev. Delal sem že na kakih dvanajstih strojih, a noben mi ni tako ugajal, kakor Wertheimov "Ringschiff".

V Seagu (Češko) meseca julija 1897.

Karol Rettinger, krojaški mojster.

Stotisočero
družin vsak dan
posebno
rado pije

Zivjo!

Ķathreiner-Kneippovo sladno kavo

Prosta zdravju škodljivih snovij bobove kave ima edino Kathreiner-Kneippova sladna kava te dišavo in prijetni ukus. Ker pospešuje tek in je lahko prebavljiva, se Kathreiner-Kneippova sladna kava izkazuje že leta jednako dobro za odrasle in otroke. Z ozirom na zdravje in varčnost bi pristno "Kathreinerjeve" kave ne smelo nedostajati v nobenem gospodinjstvu.

Svari se pred ničvrednimi ponaredbami.

VABILO k občnemu zboru

„Hranilnega in posojilnega društva na Ptju“, kateri se vrši dne 7. sušca t. l. ob 10. uri pred poldnevom v zadružnih prostorih.

Dnevni red:

1. Poročilo ravnateljstva.
2. Poročilo nadzorstva.
3. Posvetovanje in sklepanje o potabi čistega dobička.
4. Prememba zadružnih pravil.
5. Volitev ravnateljstva.
6. Volitev nadzorstva.
7. Slučajnosti.

Ako bi ob 10. uri ne prišlo zadostno število zadružnikov, skliče se po § 40 zadružnih pravil na 11. uro istega dneva, z istim dnevnim redom, v istih prostorih drugi občni zbor, pri katerem se sme sklepati ne glede na število zadružnikov.

Hranilno in posojilno društvo na Ptju.

VABILO

k rednemu občnemu zboru „Posojilnice v Makolah“, ki se bode vršil v četrtek, dne 24. marca 1898, ob 1. uri popoldne v navadni posojilnični pisarni.

Dnevni red:

1. Poročilo načelnika.
2. Poročilo nadzornika.
3. Odobrenje računskega sklepa za leto 1897.
4. Volitev načelstva in nadzorstva.
5. Slučajni nasveti.

V Makolah, dne 15. februar 1898.
1-3 Načelstvo.

Razglas.

V prvi polovici meseca sušca t. l. se bo na deželnini sadje- in vinorejski šoli v Mariboru, vršil 6-tedenški viničarski tečaj ter se bo podučevalo, kako se trte cepijo in kako s trsom ravnati pomladni.

Ubožnim viničarjem se utegne praviti podpora iz deželnega zaklada.

Prošnje se naj pošljajo ravnateljstvu deželne sadje- in vinorejske šole v Mariboru, katero bo tudi naznanilo začetek omenjenega tečaja.

V Gradcu, meseca februarja 1898.
1-2 Štaj. dež. odbor.

Ne več v življenju

se ti bo nudila prilika toliko različnih reči dobiti za 3 gld. 50 kr.

15 komadov 15 komadov
3 gld. 50 kr. 3 gld. 50 kr.

1 reform. remontoir-žepna ura, ki dobro teče, s štiriletnim jamstvom, 1 pozlačena verižica, 2 pozlač. prstana po najnovejšem fasonu in z dozdevnimi briljanti. 2 manšetni gumbi, pozlačeni in z mehaniko, lepa broš za gospé, 3 prsne gume za šemiset, patent. guma za navratnik, kička za kravato, futeral za žepno uro, žepno ogledalo v zavitku, nedrenica pozlačena. — Vso to skupaj — 15 komadov — stane z žepno uro vred 3 gld. 50 kr.

Pošilja se le pod poštnim povzetjem.

Ako poslano komu ne sodi, dobri denar nazaj in nima nobene škode.

Dobi se le pri urarju:

Alfredu Fischer,
I. Dunaj, Adlergasse 12. 4-6

Prileten človek,

cerkveniški pomočnik, v službi dobro izurjen, več slovenskega in nemškega jezika, išče službe. — Več pove upravn. „Slov. Gosp.“ 2-3

Posojilnica v Makolah.

Zadružno stanje (bilanca) s početkom l. 1898.

Imovina (aktiva).	gld.	kr.	Zavezosti (pasiva).	gld.	kr.
Inventar	149	71	Deleži z delnino	2.088	—
Dana posojila	220.620	68	Hranilne vloge	gld. 241.705.39	—
Naloženi denar z obrestmi za l. 1897	38.656	19	„ pripisane obresti	„ 9.832.15	251.537 54
Deleži in delnina	136	—	Posebna zaloga	gld. 12.702.91	—
Državni papirji (dve 1860. srečki)	1.590	—	Splošna zaloga	„ 5.947.35	18.650 26
Zaostale obresti	766	82	Predplačane obresti	2.649	37
Prehodni izdatki	318	19			
Nerabljene tiskovine	42	10			
Gotovina 31. decembra 1897	12.645	48			
	274.925	17		274.925	17

Rentni davek in vse druge pristojbine plačuje zadružna sama! — Hranilne vloge se sprejemajo od vsakega, ter jih obrestujemo po $4\frac{1}{2}\%$. — Posojila dajemo edino-le zadružnikom in to po 6% . — Uradni dan je vsaki četrtek; kadar pride na četrtek praznik, uradujemo vselej prejšnji dan (sredo). Uradne ure so od 8—12 dopoldne. Ob drugih dnevih se nič ne opravi.

V Makolah, dne 15. februarja 1898.

Načelstvo.

1-3

**Mauthner-jevih
slovitih
zeliščnih in cvetličnih semen
v zaprtih, oblastveno zavarovanih zavojih
s sodnijsko vpisano
varstveno znamko „medved“
se nahaja
komisijska skladišča
pri največ
veletrgovinah z mešanim blagom v Avstriji.**

■ V vsakem kraju je poverjena komisijska prodaja 80 najbolj zahtevanih vrst in zeliščnih in cvetličnih semen le jedni tvrdki, toraj nastavljeni le jedna omara.

Kot sveža in pristna semena, tvrdke Edmund Mauthner (Budimpešta, Andrásystrasse 23.) veljajo le ona, ki so zaprta v izvirne zavitke z letnico 1898 in na katerih se nahaja, kakor kaže poleg stojeca podoba, slika medveda in ime Mauthner.

Pred ponarejanji se svari.

Čas setve: Koncem februarja in marci.

Prostor za posejatev: 25—30cm oddaljenost vrst 10cm v vrsti.

Kokovost zemlje: Globoko zrahljana, redilna in ne na novo pognojena.

2—10

**J.Pserhofer-jeva lekarna, Zum goldenen Reichsapfel'
Dunaj, I., Singerstrasse Nr. 15.**

J. Pserhofer-jeve teločistilne kroglice,

staroznano, lahko teločistilno in od mnogih zdravnikov občinstvu priporočeno domače sredstvo. Te kroglice so tiste, ki so že več desetletij znane pod imenom „J. Pserhofer-jeve kričistilne kroglice“ in se jedino pristne izdelujejo v le-

karni „zum goldenen Reichsapfel“, Dunaj, I., Singerstrasse 15.

Teh kroglice stane: Jedna škatljica s 15 kroglicami 21 kr., jeden zavitek šestih škatljic 1 gld. 5 kr. — Ako se denar naprej poslje, stane s prosto pošiljatvijo vred: 1 zavitek kroglice 1 gld. 25 kr., 2 zavitka 2 gld. 30 kr., 3 zavitki 3 gld. 35 kr., 4 zavitki 4 gld. 40 kr., 5 zavitkov 5 gld. 20 kr., 10 zavitkov 9 gld. 20 kr. (Manj, kakor eden zavitek se ne posilja.)

Prosimo, da se izrečno zahteva „J. Pserhofer-jeve teločistilne kroglice“

in paziti je, da ima pokrov vsake škatljice isti podpis J. Pserhofer in sicer v rdečih pismenih, kateri je

videti na navodilu za porabo.

Balzam za ozebljne J. Pserhoferja. 1 posodica 40 kr., prosto poštne 65 kr.

Trpotčev sok, proti razlizenju, ena steklenica 50 kr.

Balzam za golšo, 1 steklenica 40 kr., poštne prosto 65 kr.

Stollovi Kola-izdelki izvrstnih krepčal za želodec in živce. 1 liter Kola-

vina ali eliksirja 3 gld., $\frac{1}{2}$ litra 1 gld. 60 kr., $\frac{1}{4}$ litra 85 kr.

Britka želodena tinktura. (nekaj živiljenska esenca imenovana.) Rahlo mečilo, ki budi in krepi želodec pri slabem prebavanju. 1 steklenica 22 kr., dvanašterje 2 gld.

Balzam za rane, 1 steklenica 50 kr.

Tanokininska pomada J. Pserho-

fer-ja, pospešuje izvrstno rast las, 1 škatlja 2 gld.

Zdravilni obliž za rane bivšega prof. Steudela, 1 posodica 50 kr., poštne prosto 75 kr.

Univerzalna čistilna sol A. W. Bulricha, domače sredstvo proti slabim prebavim. 1 zavitek 1 gld.

Razven imenovanih izdelkov dobivajo se še vse druge domače in vname farmacevtične specijalitete, naznane v avstrijskih časopisih, in ako niso v zalogi, se na zahtevanje na tanko in najceneje naročajo.

Razpoložljanja po pošti se točno odpravljajo proti gotovini, večja naročila proti povzetju. 6-6

Če se denar naprej pošlje (najboljše po poštni nakaznici), stane poština dosti manj, kakor po povzetju.